

τὸ νὰ κάμνη αὐτὰς τέλος τῆς ζωῆς του, εἶναι ὅλως ἐναντίον εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς αὐταπαρνήσεως, ἥτις δικαίως λογίζεται ἡ ψυχὴ τῶν Χριστιανικῶν ἀρετιῶν.

Πλὴν, ὅσον αὐστηρὰ καὶ ἂν μᾶς φαίνηται ἡ ζωὴ τῶν πρώτων Χριστιανῶν, δὲν πρέπει νὰ στοχαζώμεθα ὅτι ἦτο πλήρης θλίψεων. Ὁ Ἅγιος Παῦλος δὲν ἐζήτηε παρ' αὐτῶν τὸ ἀδύνατον, ὅτε τοὺς παρεκίνηε νὰ χαίρωνται. Ἐὰν ὑστεροῦντο τῶν βιαίων ἡδονῶν, αἰτινες ὡς ἐπιτοπλεῖστον ζητοῦνται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἦσαν ὅμως ἐλεύθεροι τῆς στενοχωρίας καὶ τῶν ἄλλων παθῶν, ὅσα βασανίζουσι τὸν κόσμον· ἐπειδὴ ἔζων ἄνευ φιλοδοξίας, ἄνευ φιλαργυρίας, καὶ ἄνευ προσκολλησεως εἰς τὰ ἀγαθὰ τῆς παρουσίας ζωῆς. Εἶχον τὴν εἰρήνην τῆς καλῆς συνειδήσεως, τὴν χαρὰν τῶν ἐναρέτων πράξεων, δι' ὧν ἐπροσπάθουν ν' ἀρέσκωσιν εἰς τὸν Θεόν, καὶ πρὸ πάντων τὴν ἐλπίδα τῆς ἄλλης ζωῆς, τὴν ὁποίαν ἐβλεπον ὡς πολλὰ πλησίον· ἐπειδὴ ἐγνώριζον ὅτι ὅλος οὗτος ὁ ὄρατος κόσμος παρέρχεται χωρὶς ἀναβολῆς, καὶ οἱ διωγμοὶ δὲν ἐφαινότο εἰς αὐτοὺς εἰμὴ τὰ προοίμια τῆς μελλούσης κρίσεως.

Οὕτως ἡ περὶ τῶν μεταγενεστέρων φροντίς δὲν ἐσήκωνε τὴν ἡσυχίαν των, καὶ ἂν ἄφινον ὄρφανὰ τὰ τέκνα των, ὡς πολλάκις συνέβαινε εἰς τοὺς μάρτυρας, ἤξευρον ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἤθελε σταθῆν εἰς αὐτοὺς ἀντὶ μητρὸς, καὶ δὲν ἤθελε τοὺς λείψει τίποτε. Ἐζων λοιπὸν ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἐφ' ἡμέραν μὲ τὸν κόπον τῶν χειρῶν των, ἢ μὲ τὴν πρόσσodon αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἐμοίραζον μὲ τοὺς πτωχοὺς, χωρὶς ἀνησυχίας, χωρὶς πολυπραγμοσύνης, μακρὰν ὄχι μόνον πάσης αἰσχροκερδείας, ἢ καὶ ὀλίγον τι ὑπόπτου ἀδικίας· ἀλλ' ἀκόμη καὶ πάσης ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἐπισωρεύωσι καὶ νὰ πλουτίζωνται. Ἄνθρωποι τόσον ἀπέχοντες τῶν προσκαίρων ἀγαθῶν, δὲν εἶχον πολλὴν κλίσιν πρὸς τὰς τῶν αἰσθήσεων ἡδονὰς καὶ ἡμεῖς δὲν εἴμεθα καλοὶ Χριστιανοί, ἐὰν δὲν ἔχωμεν τούτλαχιστον εἰλικρινῆ ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἡμεθα σύμφωνοι μὲ αὐτούς.

ΜΕΛΩΔΟΥ ΤΙΝΟΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ.

Ο ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΣ ἀοιδὸς τοῦ ἐν Λουγδούμφ μεγάλου θεάτρου παρετήρησε μίαν τῶν ἡμερῶν πτωχὴν τινα γυναῖκα, μετὰ τεσσάρων τέκνων, αἰτοῦσαν ἐν τῇ ὁδῷ. Ἡ κοσμία δὲ αὐτῆς πρόσοψις, ἐν τῇ μέτρῳ ἄκρας πενίας, εἴλκυσε τὴν συμπάθειαν τοῦ φιλόφρονος μελωδοῦ. Προσεκάλεσεν ὅθεν τὴν γυναῖκα ν' ἀκολουθήσῃ αὐτὸν εἰς μίαν τῶν πλατειῶν τῆς πόλεως, ὅπου σταθεὶς ἐν τινὶ γωνίᾳ, καὶ πρὸς τὸν τοῖχον στρέψας τὰ νῶτα, τὴν κεφαλὴν καλύψας μὲ τὸ βινόμακτρον, καὶ τὸν πῖλόν του θέσας πρὸ ποδῶν, ἤρχισε τὰς γλυκυτέρας ᾠδὰς τῶν μελοδραμάτων. Ἡ μαγευτικὴ φωνὴ του εἴλκυσε πλείστους περὶ αὐτοῦ· ἡ ἰδέα μυστηρίου τινὸς ἡρέθισε τὴν γενναϊότητα τῶν περιστώτων, καὶ πεντόφραγκα ἐπιπτον σω-

ρηδὸν εἰς τὸν πῖλόν του. Ἀφοῦ δ' ὁ μελωδὸς, ὁ ἐκ τῆς ἀγαθότητος τῆς καρδίας του μεταμορφωθείς οὕτω εἰς ψάλτην τοῦ δρόμου, ἐστοχάσθη ὅτι ἦσαν ἤδη ἱκανὰ συνηγμένα, ἀνέλαβε τὸν πῖλόν του, καὶ ἐξεκένωσε τὰ ἐν αὐτῷ εἰς τὸ περίζωμα (τὴν ποδιὰν) τῆς πτωχῆς, ἀκινήτου ἱσταμένης ὑπὸ τοῦ θάμβους καὶ τῆς χαρᾶς, καὶ πάραυτα ἔγεινε ἀφαντος μεταξύ τοῦ πλήθους. Καίτοι ὅμως κεκρυμμένον ἔχων τὸ πρόσωπον, ἐφανερώθη διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ ὑπεροχῆς· ἡ φήμη τοῦ γεγονότος διεδόθη, καὶ τὸ προσεγὲς ἐσπέρας, ὅτε ἐφάνη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἐπικροτήσεις πανταχόθεν τοῦ θεάτρου ἀπέδειξαν ὅτι οὐδέποτε ἀπορρίπτεται ἡ ἀγαθοποιία.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΠΡΟΣ ΜΗΤΕΡΑΣ.

1. Μηδέποτε πρόσταζε, ἐκτὸς ἐὰν σκοπὸν ἔχης νὰ ἐσακουσθῆς.
2. Ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἐντύπων εἰς τὸ τέκνον σου ὅτι ἔχεις ἐπ' αὐτοῦ ἀπόλυτον ἐξουσίαν.
3. Μηδέποτε κάμνε ὑπόσχεσιν, ἐὰν δὲν σκοπεύης νὰ ἐκπληρῶσῃς αὐτήν.
4. Μηδέποτε ζήτηε ν' ἀπατήσῃς τὸ τέκνον σου διὰ βλέμματος, λόγου, ἢ ἔργου.
5. Μηδέποτε φοβέριζε τὸ τέκνον σου πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθόντων του.
6. Φυλάττου μὴ εὐρίσκης πάντοτε ἀτελείας καὶ σφάλματα εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν τέκνων σου.
7. Μηδ' ἐπαίνει μηδὲ μέμψου ποτὲ τὸ τέκνον σου ἐνώπιον τῶν ξένων· τὸ πρῶτον διεγείρει ὑπερηφανίαν καὶ κενοδοξίαν, τὸ δεῦτερον ὀργὴν καὶ ἔχθραν.
8. Μὴ γίνου ἀνίσος εἰς τὴν διοίκησίν σου.
9. Μὴ μεταχειρίζου ποτὲ τὴν βλάβην ὑπὸ τὴν ἐπιβρόχην τοῦ θυμοῦ, καὶ μηδέποτε πλην ἐξ ἀνάγκης--καὶ μόνον δι' ἀμαρτήματα.
10. Ποτὲ μὴ δίδε εἰς τὸ τέκνον σου ἐκεῖνο, δι' ὃ κλαίει ἢ δι' ὃ σὲ ἐνοχλεῖ.
11. Μὴ παρόργιζε τὸ τέκνον σου, ἀναβάλλουσα παραπολὺ ν' ἀποκριθῆς εἰς αὐτὸ ὅταν σὲ ὀμιλῇ. Μὴ ἀργοπόρει νὰ δώσῃς τὴν ἀπαιτουμένην πληροφορίαν.
12. Μὴ ἀποποιοῦ νὰ εὐχαριστῆς τὰς παιδαριώδεις ὀρέξεις των, ἐὰν ἦναι ἀθῶαι καὶ μικροῦ λόγου ἄξια.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἡ ἐκ τοῦ Πολέμου Φθορὰ, 145. Πλινίου Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν μέλλοντα διοικητὴν τῆς Ἑλλάδος, 146. Μελέτη Ὀρησκευτικῆ, 147. Ἡ Πόλις Ναύπλιον, 149. Ὁ Ῥασσέλας, Κεφ. λθ'.-μ'. 150. Βρετάνοι Ἀποικοί, 153. Σημειώσεις περὶ τῆς Ἰερᾶς Γεωγραφίας, Ἀριθ. 7. 154. Πόλεμοι τοῦ Ναπολέοντος, 154. Ἡ Κιρκασσία καὶ οἱ Κιρκασσοί, 155. Οἱ Ὀττεντότοι, μετὰ Εἰκονογραφίας, 156. Περὶ τῆς Τροφῆς, Μετριοφροσύνης, καὶ Σπουδαιότητος τῶν πρώτων Χριστιανῶν, 158. Μελωδοῦ τινὸς Φιλανθρωπία, 160. Συμβουλὴ πρὸς Μητέρας, 160.